

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

28 ינואר 2010

ת"פ 2722-07

מ.י. משרד המסחר והתעשייה ת"א נ'
גט-איט בע"מ ואח'

1

בפני כב' השופטת דורית רייך-שפירא

בעניין: מ.י. משרד המסחר והתעשייה ת"א

המאשימה

נגד

1. גט-איט בע"מ – ע"י ב"כ עו"ד י. נחמני
2. אורי לנדא - ע"י ב"כ עו"ד י. נחמני
3. לירן להט - ע"י ב"כ עו"ד אדרת

הנאשמים

2

3

גזר – דין

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

חברת גט איט בע"מ (להלן: "גט איט"), אורי לנדא - מנהלה בזמן הרלוונטי (להלן: "נאשם 2"),
ולירן להט (להלן: "נאשם 3") הורשעו לאחר ניהול הוכחות בהטעיית צרכנים בעניין מהותי לעסקה,
עיקוב ביטול עסקאות ואי החזרת כספים לצרכנים במועד הקבוע בחוק לגבי מכר מרחוק, עבירות
לפי סעיפים 2, 2(א)(18) ו-14 לחוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הצרכן").

הנסיבות פורטו בהכרעת דין שיצאה מלפני ב- 22.10.09 ואין צורך לחזור. לשם הבהירות ייאמר כאן
בתכלית הקיצור, שבהכרעת הדין נקבע שגט איט היא "עוסק" כהגדרתו בחוק הגנת הצרכן. כנגזרת
מכך נפסק שגט איט ונאשם 2, בהיותו נושא משרה בתאגיד, אחראים למצג שווא שהציג נאשם 3
באתר האינטרנטי של גט איט (להלן: "האתר"). נאשם 3 היה בזמן הרלוונטי בעלים ומנהל של עסק
לייצור מחשבים ששמו המסחרי "DOLY LABS". מצג השווא התייחס לקיומו של מלאי מחשבים
ויכולת לספק לצרכנים את הזמנותיהם במועד. כמו כן נדחתה טענתו של נאשם 3, שעשה כל
שביכולתו להימנע מעבירה והאחריות לאי אספקת המוצרים רובצת לפתחה של חברת הסליקה
גמא, שהפסיקה הזרמת המזומנים.

בטיעוניה לעונש, ביקשה עו"ד ט. קינן (להלן: "התובעת") לקבל, שהעבירות נשוא הרשעת הנאשמים
חמורות מאוד בהתחשב בשיטת פעולה מתוחכמת שנקטה בה חברת גט איט, תוך התנאה על הוראות
קוגנטיות שבחוק הגנת הצרכן ובכך הטעתה מספר רב מאוד של צרכנים והתנערה מאחריות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

28 ינואר 2010

ת"פ 2722-07

**מ.י. משרד המסחר והתעשייה ת"א נ'
גט-איט בע"מ ואח'**

1 כלפיהם. לטענת התובעת, גט איט המשיכה להציג את מוצריה של "דולי" באתר גם לאחר שהתקבלו
2 התלונות הראשונות מהצרכנים. לדעתה, על סמך המידע המשפטי שקיבלה גט איט ידעה, שעל פי
3 חוק הגנת הצרכן היא בגדר "עוסק" ובמקום לנקוט באמצעי זהירות ולחייב ספקים המציגים באתר
4 שלה מוצריהם למכירה להפקיד ערבויות, סייגה את התקנון שלה ועקפה את הוראות החוק.
5 התובעת ביקשה ליתן משקל לחומרה לרווחים הכלכליים שהעבירות הניבו לגט איט כאשר קיבלה
6 עמלות בגין העסקאות שביצעו לקוחותיה באתר בעוד שהיא לא נטלה אחריות כלפיהם, וכשדולי
7 קרסה, לא הוחזרו ללקוחות הכספים ששילמו וגם זאת על מנת שלא יפגעו האינטרסים הכלכליים
8 שלה.

9 התובעת ביקשה לגזור על גט איט קנס גבוה ומשמעותי, תוך שהיא מפנה לקנס המירבי הקבוע בחוק
10 בגין כל עבירה. בנוסף ביקשה לחייב את גט איט בחתימה על התחייבות.

11 התובעת הדגישה את חוסר מעורבותו של נאשם 2 בטיפול בספקים וביקשה להשית גם עליו קנס.
12 בהקשר לנאשם 3 טענה התובעת, שלא הפנים את אחריותו וחובותיו כלפי הצרכנים. לגישה הוא
13 פעל במודעות בניגוד לאמור בחוק כרטיסי חיוב, הפר את ההסכם עליו חתם עם חברת הסליקה, גם
14 זאת במודעות לסיכונים הצפויים, כשהוא משחק בכספי הצרכנים, מבלי שהיתה לו איתנות כלכלית
15 לעמוד בהתחייבויותיו. נאשם 3 המשיך בפעילותו המסחרית באמצעות האתר בניסיון להמשיך
16 ו"לגלגל" את העסק על חשבון הצרכנים, וזאת עד אשר גט איט "הורידה" אותו מהאתר. תוך כדי כך
17 למעלה ממאתיים צרכנים לא קיבלו את הזמנותיהם וגם לא הוחזר כספם. בהתחשב בכך ועל מנת
18 לקדם הרתעה כללית, ביקשה התובעת להשית על נאשם 3 מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, בנוסף
19 למאסר מותנה ולקנס.

20
21 התובעת הפנתה לת"פ 4343/06 **מדינת ישראל נ' בסט פיור יו סחר אלקטרוני ואח'**, שם הושתו
22 חמישה חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח על נאשם שעבר עבירות בנסיבות דומות, ולת"פ
23 4586/04 **מדינת ישראל נ' המכרז הישיר**, שגם שם השית בית משפט זה שלושה חודשי מאסר שרוצו
24 בעבודות שירות.

25
26 **עו"ד י. נחמני**, סניגורם של נאשמים 1 ו-2 גט איט ומנהלה, פתח ואמר שעתירתה המחמירה של
27 התובעת איננה מידתית לנסיבותיו של מרשו. לגישתו גט איט לא השתהה בהפסקת פרסום
28 מוצריה של "דולי" באתר. בהכרעת הדין נקבע, שמוצריה של דולי הוצגו באתר במשך שבועיים
29 בלבד. זו תקופה קצרה מאוד, במהלכה הקונים טרם יכולים לדעת אם המוצר שקנו יסופק להם
30 במועד אם לאו. אחרי 14 יום, כשהגיעו הביטולים הראשונים ומספרם לא היה גדול, התקשרה גט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

28 ינואר 2010

ת"פ 2722-07

מ.י. משרד המסחר והתעשייה ת"א נ'
גט-איט בע"מ ואח'

1 איט מיוזמתה ללקוחות על מנת לברר את מצב העסקאות, וכעבור 4-5 ימים נוספים, גט איט חסמה
2 את האפשרות של דולי לפרסם באתר, לכשהוברר שדולי לא סיפקה את המוצרים ללקוחות. לדעת
3 הסנגור, נסיבות אלה מוכיחות, שגט איט השתדלה מאוד לפעול כראוי, ונכשלה בכשלוך קצר מועד
4 בלבד. עוד טען הסנגור, שגט איט פעלה בניגוד לאינטרס העסקי שלה כששלחה לכל לקוחותיה
5 המלצה (נ/7) לבטל את העיסקה שקשרו עם דולי, מבלי לאבחן בין מי שקיבלו את המוצר למי שלא
6 קיבלו אותו.
7
8 הסנגור הדגיש את עברה הנקי של גט איט, שבמשך שבע השנים שקדמו לאירועים שבדיון פעלה על
9 פי אותו מודל עיסקי בהיקף רחב ללא תלונות. הסנגור ביקש לקבל, שלמרות הקביעות שבהכרעת
10 הדין בהקשר לתקנון, יש להתחשב בעובדה, שגט איט נעזרה בעורכי דין שהכינו עבורה תקנון,
11 שמטרתו להסדיר את פעילותה בהתאם לדרישות החוק, והיא הסתמכה על כך. משכך, לא ראוי
12 לראותה, כמי שפועל במכוון להשתחרר מאחריות ובניסיון להפיק רווחים לעצמו.
13 לטענת הסנגור בניגוד לפסקי הדין עליהם הסתמכה התובעת, הכרעת הדין במקרה זה היא תקדימית
14 בכך, שלראשונה בישראל נפסק שאתר אינטרנטי אחראי כעוסק על פי חוק הגנת הצרכן למרות שלא
15 קיבל כסף ולא סלק בעצמו את כרטיס האשראי של הצרכנית, ולעובדה זו ראוי לדעתו ליתן משקל
16 לקולא בעת גזירת הדין.
17 עוד הדגיש שניהול המשפט היה ענייני ולא ארוך, שכן הסניגוריה הסכימה להגשתם של מסמכי
18 תביעה רבים והיתה חשיבות בניהול ההליך על מנת שבית המשפט יאמר דברו בסוגיה.
19 עו"ד נחמני ביקש להתחשב בעברו הנקי של נאשם 2, כלכלן ורואה חשבון, שהחל פעילותו כמנכ"ל
20 בגט איט כארבעה חודשים בלבד לפני המועדים הרלוונטיים, וזאת במסגרת תפקידו כסמנכ"ל של
21 חברה אחרת, שהחזיקה במניותיה של גט איט, ומבלי ששולמה לו תמורת עבודתו שכר כלשהוא.
22 בנסיבות אלה כלל לא יעלה על דעתו של נאשם 2 שהוא עובר עבירה של אחריות קפידה, ולא היה לו
23 שום אינטרס לעבור עבירה כזאת. התקנון הוכן הרבה לפני כניסתו לתפקיד. לדעת הסנגור יש ליתן
24 משקל לעובדה, שאחרי האירוע פעל נאשם 2 לשינוי ותיקון התקנון, ומאז לא מתבצעות עסקאות
25 באתר מבלי שהספקים יפקידו ערבויות (כעולה מתקנונה החדש של גט איט במ/1 מיום 19.11.09).
26 לפני כשנתיים ניתק נאשם 2 את קשריו עם גט איט ועבר לעבוד בחברת מיקרוסופט. עצם ההרשעה
27 עבור נאשם 2 שהוא אדם נורמטיבי היא בגדר עונש חמור. לנוכח כל אלה ביקש הסנגור להתספק
28 בקנס מתון ככל האפשר.
29

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

28 ינואר 2010

ת"פ 07-2722

**מ.י. משרד המסחר והתעשייה ת"א נ'
גט-איט בע"מ ואח'**

1 עו"ד אדרת, ב"כ נאשם 3, ביקש להתחשב בגילו הצעיר של הנאשם שהצליח במשך שנה לקדם יוזמה
2 עסקית בהצלחה לא מבוטלת. חוסר מקצועיותו הכריעה אותו והביאה להסתבכותו הכלכלית. לדעתו
3 התנהלותו הכלכלית של חברת הסליקה אשר הקפידה את הזרמת הכספים, גם אם לא היה בה די
4 לזיכוי של מרשו, ראוי שיהיה לה משקל לקולא בעת גזירת עונשו. כתוצאה ממאמציו של נאשם 3
5 לצמצם את הנזק הוא הסתבך בחובות אישיים כבדים, כמשתקף מהתיעוד במ/2. להבדיל ממקרי
6 עוקץ שגרתיים, שמבצעים מונעים מהחלטה תחילית להטעות צרכנים, נאשם 3 כשל עסקית.
7 לדעתו הכרעת הדין המרשיעה שיצאה מלפני בית משפט זה, מרחיבה באופן חדשני את ההגנה
8 הניתנת לצרכנים ואת האחריות המוטלת על יצרנים בכל הקשור להטעה גם למקרים של כשלון
9 עסקי, ומכיוון שהכרעת הדין היא תקדימית, אין להעניש את מרשו במלוא החומרה. לדעתו אין לגזור
10 את מידת עונשו של נאשם 3 מהעונשים שנגזרו על הנאשמים בתקדימים שהגישה התובעת, שהם
11 חמורים בהרבה.

12
13 הסגור ביקש ליתן משקל לקולא לפרסומים השליליים הרחבים באמצעי התקשורת שהתפרסם
14 הכישלון של מרשו באמצעי התקשורת, ובמיוחד לתחקיר כלבוטק מיום 20.02.07 שקדם לחקירה של
15 משרד התמי"ת עד היום ממשיכים להופיע השמות של דולי ו/או שמו של נאשם 3 ברשת, כל גולש
16 יכול לראות את התחקיר המפליל, ומדי פעם הפרסום גם מתעדכן. לטענת הסניגור רק מהתחקיר
17 נודע לנאשם 3 שהוא דרוש לחקירה, ובעקבותיו הוא התקשר למשטרה, ונחקר ב- 1.03.07 (פ/ ע' 42
18 ש' 14-23).

19
20 לדעת עו"ד אדרת, אין להשוות מקרה זה לתקדים בעניין "בסט פור יו" עליו נסמכה התובעת, שעדיין
21 איננו חלוט. לגישתו, מאסרים בפועל הוטלו רק במקרים חמורים בהרבה שאינם דומים לנסיבות
22 המקרה שבדיון. מעבר לכך הפנה להוראת סעיף 22(ג) לחוק העונשין וטען שהיות והנאשם הורשע
23 בעבירות של אחריות קפידה, בית המשפט לא מוסמך להשית עליו עונש מאסר, אלא אם כן הוכחה
24 רשלנות או מחשבה פלילית.

25
26 נאשם 3, רווק שהיה כבן 24 בזמן ביצוע העבירות, אביו ניתק קשר עם המשפחה בסמוך להיוולדו,
27 עם אימו ואחותו ניתק הנאשם ניתק את כל הקשרים משהתפוצצה הפרשה. כיום הוא עובד כטכנאי
28 שכיר בחברת מחשבים ועושה ככל יכולתו להחזיר את החובות הרבים שצבר בעקבות הסתבכותו
29 בפרשה. בנוסף לכך הוא לומד במסגרת חברת סיקור.

30

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

28 ינואר 2010

ת"פ 07-2722

מ.י. משרד המסחר והתעשייה ת"א נ'
גט-איט בע"מ ואח'

1 בשלב זה ביקש הסגנור לקבל שהרשעת נאשם 3 עלולה לגרום לפיטוריו. בהתחשב בגילו הצעיר
2 ובעברו הנקי ביקש לעשות שימוש בסמכות שבסעיף 192 ולבטל את ההרשעה (פ/ ע' 46 ש' 4-1).
3 לטענתו הקריטריונים, שמשמשים את בית המשפט לבחינת השאלה אם ניתן לעשות שימוש בסמכות
4 ואשר נקבעו בפסק דין כתב, מתקיימים במקרה זה. לשם כך ביקש שבית המשפט יזמין בעניינו של
5 הנאשם תסקיר משרות המבחן שגם אם לא יביא את בית המשפט לביטול הרשעה ישמש אותו על
6 מנת להסתפק בעבודות של"צ, כענישה קונקרטית שכן, אין סיכוי שהנאשם יחזור ויבצע עבירות
7 בהיותו חייב מוגבל באמצעים.
8 לחילופין ביקש להסתפק במאסר על תנאי ושל"צ, ולהימנע מהטלת קנס לנוכח מצבו הכספי
9 והבריאותי הקשה מאוד של מרשו.

10

11 **לאחר ששמעתי הטיעונים, עיינתי באסמכתאות ושקלתי את מכלול הנסיבות ואיזנתי**
12 **ביניהן, הגעתי למסקנות כדלקמן:**

13 **א. באשר לבקשתו של עו"ד אדרת לבטל את הכרעת הדין ככל שהיא מתייחסת לנאשם 3 -**

14 1. **ככלל -** מי שהודה בעבירה פלילית או שאשמתו הוכחה כנדרש יורשע בדינו. ואף על פי כן
15 הסמיך המחוקק את בית המשפט בסעיף 192 לחוק סדר הדין הפלילי תשמ"ב [נוסח
16 משולב], תשמ"ב-1982, לפני מתן גזר הדין לבטל את ההרשעה אם ראה שיש מקום להסתפק
17 במתן צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור, ללא הרשעת הנאשם.

18 2. השימוש בסמכות ביטול הרשעה, בדומה לשימוש בסמכות להימנע מהרשעה הקבועה בסעיף
19 71א לחוק, תיעשה במקום נדירים וחריגים, שכן הרשעה מבטאת את סלידת החברה מפני
20 מעשה העבירה. כנגזרת מכך, ככל שהעבירה נשוא הדיון חמורה ונפוצה, גדל האינטרס
21 הציבורי בהוקעתה ושירושה ושימוש בסמכות שבסעיף 192א לחסד"פ יעשה בזהירות
22 יתירה ולעתים נדירות. כמו כן תנאי לביטול ההרשעה היא הודאת הנאשם בכשלונו ולקיימת
23 אחריות למעשי העבירה שעבר.

24 3. המבחנים לשימוש בסמכות נקבעו בפסקי דין רבים, וההלכה בנידון היא מן המפורסמות,
25 רק לשם הדגמה ראו: ר"ע 432/85 רומנו נ' **מדינת ישראל** תק-על כרך 85(3) תשמ"ה-תשמ"ו
26 1985 עמ' 737, ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** פ"ד נב (3) 337, ע"פ 2669/00 **מדינת**
27 **ישראל נ' פלוני**, פ"ד נד(3), עמ' 685 בעמ' 689 וע"פ 9262/03, **פלוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד
28 נח(4), 869.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

28 ינואר 2010

ת"פ 2722-07

מ.י. משרד המסחר והתעשייה ת"א נ'
גט-איט בע"מ ואח'

4. במקרה שבדיון - האינטרס הציבורי מצדיק החמרה עם עוברי עבירות על חוק הגנת הצרכן ובמיוחד כאלו הנעברות בהקשר למכר מרחוק. הכרעת דין מרשיעה נדרשת לנוכח חשיבותו של האינטרס הציבורי והתכלית החקיקתית. חובתו של בית המשפט לעשות להוצאתה מן הכוח אל הפועל כוונת המחוקק. ביטול הרשעה לא ישרת תכלית זו אדרבא, הוא עלול לשמש מסר הרתעתי שלילי, שיערער את אימון הציבור באשר לתפקודן של רשויות העוסקות באכיפת חוק הגנת הצרכן. יש חשיבות רבה בעידוד אימון ציבור הצרכנים בפעילותן של הרשויות על מנת לעודד את הנפגעים ולהניע להגיש תלונות.

5. הנסיבות האישיות של נאשם 3 עליהן עמד סגורו בהרחבה לנגד עיני. טענות כגון אלו נשמעות באופן תדיר בבית המשפט. עבר נקי, מצב כלכלי ובריאותי קשה, גיל צעיר, ופגיעה בעתיד לא תמיד יעמדו לזכותו של נאשם ולא תמיד יש בהם להכריע את הכף לטובת ביטול הרשעה. בהקשר להרשעת מי שעברו נקי ראוי לאזכר את פסק דינו של בית המשפט המחוזי בת"א, הרכב בראשות סג"נ, כבוד השופטת ברלינר (כתוארה אז) בע"פ 71390/03 מדינת ישראל נ' אוחיון, מיום 8.12.04, בפסקה ח' נקבע כדלקמן:

"לא מעט מן הנאשמים המופיעים בפנינו הם אנשים נורמטיביים ככלל ובשלב מסוים ובנסיבות כאלה ואחרות פונים לדרך התנהגות אחרת. המשיב איננו חריג, זאת הרשעתו הראשונה, אך לו חפץ המחוקק שעבירה ראשונה לעולם תסיים באי הרשעה, חזקה שהיה אומר זאת. אין באמור בתסקיר שירות המבחן ביטוי לחומרה שעבירה. מטבע הדברים שירות המבחן רואה לנגד עיניו את אינטרס של המשיב מחובתנו כבית משפט לראות לנגד עיניו גם את אינטרס הציבור".

6. במקרה שלפני, האינטרס האישי של הנאשם לא גובר על האינטרס הציבורי שבהרשעתו. לא שוכנעתי שההרשעה תפגע בו מעבר לפגיעה שפוגעת כל הרשעה בעבירה פלילית בכל נאשם היוצא מכותלי בית המשפט ואות קין של הרשעה פלילית מוטבע בו.

7. אשר על כן אני דוחה את הבקשה.

ב. באשר לרמת ענישה במקרה של חידוש הלכה -

1. ככלל – כאשר ההרשעה היא הרשעה תקדימית, בית המשפט אינו נוהג למצות את עם הנאשמים את מלוא חומרת הדין, וזאת בהתחשב בעקרון החוקיות לפיו "אין עונשין אלא אם כן מזהירים".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

28 ינואר 2010

ת"פ 2722-07

מ.י. משרד המסחר והתעשייה ת"א נ'
גט-איט בע"מ ואח'

2. במקרה שבדיון – מקובלת עלי טענתו של עו"ד נחמני שאין בנמצא פסק דין בו נקבע שיש לפרש את סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן באופן שבו פורש בהכרעת הדין בתיק זה בהקשר לאתר אינטרנטי המציג למכירה מוצרים של ספקים אחרים. יחד עם זאת, אינני חושבת שהפרשנות היא בגדר חידוש, לנוכח לשונו הברורה של החוק ולנוכח תכליתו החקיקית. טענת עו"ד אדרת, שלראשונה מוטלת אחריות פלילית בגין הטעיית צרכנים בשל כשלון עסקי, לא מקובלת עלי. הניסיון המשפטי מלמד שכשלונות עסקיים מביאים אנשי אנשי עסקים תוך כדי ניסיונותיהם להיחלץ מהכשלון לביצוע עבירות שונות והטעיית צרכנים בכלל זה.

9

10

ג. מדיניות הענישה בגין הטעיית צרכנים -

1. על מהותן ותכליתן של העבירות לפי חוק הגנת הצרכן, נאמר ונכתב כבר הרבה ואין צורך לחזור. על בית המשפט לעשות להגנת הצרכנים כדי שהמושג "הגנת הצרכן" יהיה בעל תוכן קונקרטי, בעיקר בהתחשב בהבדלי הכוחות שבין הספק החזק לצרכן הבודד שהוא הצד החלש, ועוד יותר מזה בעסקאות מכר מרחוק באמצעות אינטרנט שהפכו נפוצות מאוד ובהן מעמדו של הצרכן אל מול הספק/ המפרסם, חלש יותר מאשר בעסקה רגילה.

2. עיינתי בפסקי הדין אליהם הפנו התובעת וב"כ הנאשמים. אינני משוכנעת שהנסיבות באותם מקרים ברות השוואה למקרה שבפני. כל מקרה ונסיבותיו הייחודיות, בהתחשב במהות וטיב ההטעייה, מספר הצרכנים, ומידת הפגיעה שהעבירה פגעה בצרכנים, ואין אפשרות לגזור מהם גזירה שווה למקרה שבפני, שאותו עלי להעריך בהתאם לראיות ששמעתי ולנתונים אליהם נחשפתי.

3. לצד החומרה, בית המשפט הגוזר את הדין מתחשב בנסיבות לקולא העומדות לזכותו של כל נאשם:

א. גט איט – חברה בע"מ, פועלת בתחום כשבע שנים ללא הסתבכויות קודמות בפלילים. שלא כדעת התובעת, העובדה שארבעה עד חמישה ימים בלבד לאחר שהתברר שדולי לא מספקת את המוצרים ללקוחותיה, חסמה גט איט בפני דולי את השימוש באתר ונקטה בפעולות נוספות שכוונו לצמצם נזק לצרכנים, מעידה שגט איט לא היתה אדישה להפסדיהם של לקוחותיה לאחר שנתגלה מצבו הכספי הקשה של נאשם 3 וחוסר יכולתו לספק את ההזמנות במועד.

ב. הגם שהחוק ברור לדעתי, כיוון שזו פעם ראשונה (כנראה) שמוטלת אחריות פלילית על אתר אינטרנטי שעיסוקו כעיסוקה של גט איט, לא אמצה עימה את מלוא חומרת הדין, חרף

30

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

28 ינואר 2010

ת"פ 2722-07

מ.י. משרד המסחר והתעשייה ת"א נ'
גט-איט בע"מ ואח'

- 1 העובדה שבגין התקשרותיה עם נאשם 3 ומחדליה מלפקח עליו מבעוד מועד נפגעו למעלה מ-
2 200 צרכנים שלא קיבלו הזמנותיהם (ראו עדותו של נאשם 3 פ' ע' 62 ש' 28) וחרף עונשי
3 המקסימום הכבדים הקבועים בחוק אני גוזרת על גט איט כדלקמן:
4 1. 100,000 ₪ קנס שישולם תוך 30 יום, מיום תום השביתה.
5 2. נציג מוסמך מטעמה יחתום על התחייבות בסך 200,000 ₪ שבמשך שנתיים מיום
6 החתימה לא תעבור גט איט עבירה מהעבירות המנויות בחוק הגנת הצרכן.
7 3. פיצוי בסך 500 ₪ ל-16 הצרכנים המאוזכרים בנספח לכתב האישום המתוקן
8 בשנית.
- 9 ג. **נאשם 2** – התובעת ביקשה להשית עליו קנס. חרף מחדליו, מוצאת אני להתחשב בעברו
10 הנקי, בעובדה שעבד פרק זמן קצר בגט איט שפעלה כבר על פי התקנון הקיים, והפגיעה
11 שהרשעתו בפלילים תפגע בו, מצדיקות התחשבות והקלה. אני גוזרת עליו 10,000 ₪ קנס.
- 12 ד. **נאשם 3** - במהלך ההליך המשפטי הוברר שעיקר האחריות רובצת לפתחו של נאשם 3 והוא
13 זה שקיווה להפיק רווחים נאים בזמן קצר, באופן שמצדיק הטלת מאסר לריצוי בפועל, חרף
14 העבר הנקי וגילו הצעיר של נאשם 3. ואף על פי כן אינני יכולה לעשות כן בשל הוראות
15 החוק. בהכרעת הדין נקבע, שהעבירה נשוא הרשעת הנאשמים בתיק זה הן עבירות מסוג
16 אחריות קפידה (ראו עמ' 11-12 להכרעת הדין). כאמור לעיל עו"ד אדרת טען שבית משפט
17 לא מוסמך להשית מאסר על מי שהורשע בעבירות אחריות קפידה. הטענה נוגדת לכאורה
18 את הוראת סעיף 23 לחוק הגנת הצרכן אשר מסמיכה את בית המשפט לגזור שנתיים מאסר
19 כעונש מקסימאלי בגין הטעיית צרכנים. בפועל סעיף 22(ג) לחוק העונשין איננו שולל מבית
20 המשפט סמכות לגזור מאסר בגין עבירות של אחריות קפידה אלא קובע תנאי, שמאסר יוטל
21 רק באם הוכחו רשלנות או מחשבה פלילית. אלו יסודות נפשיים הצריכים הוכחה וקביעה
22 מפורשת. תביעה המבקשת להשית מאסר על נאשם שמיוחסת לו עבירה של אחריות קפידה,
23 מחוייבת להודיע לנאשם, לבא כוחו ולבית המשפט על רצונה זה על מנת שתהא לנאשם
24 הזדמנות להתגונן. כנגזרת מכך, יהיה על בית המשפט להידרש לשאלת היסוד הנפשי
25 בהכרעת הדין. רק בכפוף לקביעה שיפוטית שהעבירה בוצעה ברשלנות או במחשבה פלילית,
26 זכאית התביעה לבקש מבית המשפט להטיל על הנאשם מאסר ובית המשפט ישקול את
27 הבקשה.
- 28 במקרה שבפני לא היתה אזהרה כאמור, ובהכרעת הדין לא נתבקשה ולא ניתנה הכרעה
29 מפורשת ליסוד הנפשי של הנאשם. שלב גזירת הדין איננו השלב המתאים להוספת החסר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

28 ינואר 2010

ת"פ 2722-07

**מ.י. משרד המסחר והתעשייה ת"א נ'
גט-איט בע"מ ואח'**

- 1
2 אשר על כן חרף החומרה, אני דוחה את בקשת התובעת לגזור על נאשם 3 מאסר וגוזרת עליו
3 כדלקמן:
4 1. קנס בסך 150,000 ₪.
5 2. חתימה על התחייבות בסך 200,000 ₪, תוך שבעה יום מיום תום השביתה.
6 3. לא ישולם הקנס ו/או לא תחתם ההתחייבות ייאסר הנאשם ל-150 יום.
7 4. פיצוי בסך 500 ₪ ל-15 הצרכנים הראשונים המאוזכרים בנספח לכתב האישום
8 המתוקן בשנית.
9 5. אופן התשלומים הקבועים בסעיף 1 ו-4 לעיל ייקבעו לאחר שהסנגור יגיש תוכנית
10 תשלומים וזאת תוך 21 מהיום ולאחר שהתובעת תגיב תוך 10 ימים לאחר מכן
11 לתוכנית ואני קובעת דיון ל- **22.03.10 שעה 8:30**.

12

13

14

15

16

ניתנה והודעה היום י"ג שבט תש"ע, 28/01/2010 במעמד הנוכחים.

17

18

3. י.פ.ר.

דורית רייך-שפירא, שופטת

19

20